

BÉKEHÍRNÖK

„A jövőendő a béke emberéi”

XVI. (LXI) 39—40. SZ.

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA

1972. NOVEMBER 26.

Adventi levél

Márk 1:32—39

Ha jól figyeltünk az ígére, ezt is mondhatták volna a tanítványok az Úr Jézusnak: „Mindenki téged vár.” S erre Ő tulajdonképpen azt válaszolta, hogy menjünk máshová, „hogy ott is prédikáljak, mert azért jöttem”. De ahová ti hívtok, akik engem kerestek, várnak, nem azért várnak, hogy prédikáljak nekik, hanem hogy betegeiket gyógyítsam. Pedig az az igazi küldetés, hogy prédikáljak, a gyógyítás csak jele annak, hogy Istentől van ez a küldetés. Tehát lehet, hogy mindenki Őt keresi, Őt várja, de rosszul várja; a maga elképzelése és akaratára szerint, nem pedig az Isten szándéka szerint.

Modern világunkban is mindenki vár valamit, valakit, ami vagy aki az unalomtól, a magányosságtól megszabadítja, mert semmilyen formában „nem jó az embernek egyedül lenni”. Még az iszákos is azt mondja: „őkör iszik magában”, azaz nem ízlik neki, ha maga van. De komolyabban fordítva a szót, az imádás is több élményt, nagyobb buzgóságot ad, ha nem magányosan, hanem olyan valaki társaságában mondom el, aki igazán szeret és megért.

Aztán volt, van és lesz mindnyájunknak az életben olyan állapot, amikor a testi vagy lelki, a testi és lelki gyógyulást vagy vigasztalást vártuk vagy várjuk. Ilyen helyzetben voltak azok is, akik történetünk szerint Jézust keresték, várták, de Ő mégsem ment hozzájuk. Mi hívők is azt mondjuk egymásnak és másoknak; eddig én prédikáltam ezt a testvéreknek, most a testvérek visszaprédikálják nekem látogatásakor és levelekben, hogy Jézus mindenkit meggyógyít, téged is, testi-lelki betegségeidből, minden problémádat megoldja, csak higgy, csak könyörögi, csak tégy bűnvallást. Ugyanakkor nem merünk beszélni azokról a tapasztalatokról, igyekezzünk elfelejteni őket, amelyek ennél az ellenkezőjét bizonyítják: hogy hiába kerestük és vártuk Jézust, nem jött, nem vigasztalt, nem gyógyított és nem igazolta fáradságainkat, amint ebben a bibliai történetben sem. Elment Jézus másfelé — nem gyógyítani, nem csodákat tenni, hanem egyszerűen — prédikálni, „mert azért jöttem” — mondja az ígében. Ugye kegyetlenül hangzik? Ugye nem merünk beszélni a meg nem hallgatott imákról, a nem teljesített kérésekről, a csalódásokról, nehogy hitetlennek tartson bennünket egy másik, hozzánk hasonló jószándékú, Isten ügyét féltő képmutató?

Irgalmatlanság volt Jézustól, hogy nem ment oda azokhoz a „mindenkihez”, akik keresték, várták? Nem. Azok a várók az ő ügyükben szerették volna bevonni Jézust, aki viszont többet akart ennél: az embereket bevonni, beölelni, beleszeretni Isten ügyébe.

Mi azt gondoljuk s eszerint is élünk — még lelki életet is —, hogy „a világ legfontosabb dolga én vagyok”. Az én ügyem, az én betegsémem, az én gyerekeim, apám anyám betegsége, az én lelkipásztorom betegsége, az én boldogulásom, nyugalomom, békém stb. Tehát intézkedjen Jézus azonnal: legyen meg az én akaratom! Az Úr Jézus azt mondja erre — az egész Biblia bizonyítja — hogy a világ legfontosabb dolga az Isten országa és annak igazsága s én azért jöttem, hogy bizonyosságot tegyek erről az igazságról, hogy prédikáljunk erről az igazságról. Nem minden beteget gyógyított meg Jézus a bibliai időkben sem, ma sem, de minden betegnek hirdette Isten országát és annak igazságát, evangéliumát. Hányan bizonyították be

(Folytatás a 160. oldalon)

Ökumenikus ünnep Debrecenben

Október 28-án délután tartotta tanévnyitó közgyűlését a debreceni Református Teológiai Akadémia. Erre az alkalomra az Akadémia dékánja a szokottnál több vendéget hívott meg a Szabadegyházak Tanácsa képviselői közül, mivel ez az ünnepi közgyűlés nagy jelentőségű döntéseket jelentett be a Református Egyház és a Szabadegyházak Tanácsa közötti jó kapcsolatok további megerősítésében.

A bevezető áhítatot Ráski Sándor tiszáninni püspök tartotta, felolvassván az 1 Tim 6:11 verset és imádságban kért áldást a közgyűlésre és a Teológiai Akadémia munkájára. Drs. Kürti László dékán köszöntötte a közgyűlés résztvevőit, ismertette az optimális külső feltételekkel induló tanév adatait a hallgatókra és a tanárokat vonatkozóan. Majd „Az ószövetségi próféták viszonya a törvényhez” címen megtartotta dékán székfoglalóját.

Dr. Bartha Tibor püspök, a Zsinat és a Külön Igazgatótanács elnöke tartotta meg ezután beszédét, amely a Szabadegyházak Tanácsa számára két lényeges bejelentést tartalmazott:

a) A debreceni Református Teológiai Akadémia segítségével a Szabadegyházak Tanácsa területén történő lelkészképzés munkájához.

b) Palotay Sándor, a Szabadegyházak Tanácsa elnökének beiktatása a kollégium tiszteletbeli tanári tisztségbe.

„Örömmel ragadom meg az alkalmat — mondotta az Ökumenikus Tanács és a Református Zsinat elnöke —, hogy ismertessem a közgyűléssel azt, aminek a mai napon részesei voltunk. A Református Egyház és a Szabadegyházak Tanácsa képviselője megállapodást írt alá, amelynek lényege az, hogy a Református Egyház segítséget nyújt a Szabadegyházak Tanácsa lelkészképzési munkájában. Gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy akadémiai szintű lelkész-képesítő bizottság előtt tehetnek szakvizsgát a Baptista Teológiai Szeminárium, és a Szabadegyházak Tanácsa lelkészkepzőjének azok a végzett hallgatói — beleértve a már munkában álló lelkipásztorokat —, akik a teológiai tanulmányaikban kiváló eredményt értek el. Az előkészítésben és a szakvizsgák munkájában a Szabadegyházak Tanácsa illetékes képviselőivel együtt alkotó módon részt vesznek a Református Teológiai

Akadémia tanárai. Természetesen a közös — nem hitvallásos jellegű — teológiai anyagokról van szó.

Miközben a református egyház is nagy gondot fordít a lelkészképzésre, igen nagyra értékeli és támogatja a Szabadegyházak Tanácsa ilyen irányú törekvéseit. Hiszen a teológiai képzettség nemcsak a saját tagegyházak érdeke, hanem ökumenikus, közös érdek is. Éppen ezért ez lényegében kölcsönös segítség, amelyben kérjük is, ígérjük is, ami tőlünk telik. Az a bizalom, amellyel a Szabadegyházak Tanácsa megtisztelte a Református Egyházat, megörvendeztet a szívünket.

Mindez igazolja azt a tényt, hogy a kapcsolat gyökeresen megváltozott: bizalmatlanság és gyűlölködés helyett a bizalom, a testvéri szeretet foglal helyet a szívekben. Mindkét fél meggyőződésével vallja, hogy a kapcsolatok kialakulása egy megújulási folyamatnak az eredménye, amelynek lényege ez: együtt előre a Krisztusnak engedelmeskedve.

Igy növekedett az evangéliumi egyházakban éppen az Egyház titkának a megismerése. Ez a nemzetközileg is jelentkező szemlélet a jó kapcsolatok kiépítése mellett különösen két jellegzetes vonást hordoz: egyrészt a saját hitvalláshoz és kegyességi formákhoz való ragaszkodás; másrészt nem a tanok és nem szervezeti egység munkálása, hanem a közös szolgálatok útja.

Az elmúlt két évtizedben sok áldás fakadt abból, megtanultunk közösen szolgálni az emberiség javáért. Ez egyrészt jellemző módon a közös bibliafordításban, másrészt abban mutatkozott meg, hogy együtt szolgáltunk a társadalom, a hazát, a nemzetközi emberi közösséget, bizonyosságot tévén a társadalmi igazságosság és a béke ügyében.

Igy érthető az egymást támogató törekvés más területeken, pl. a teológiai képzés terén is. Ez a nemes indulat vezette egyházunkat, hogy a református és evangélikus egyház közötti régi kapcsolat mellett a szabadegyházak felé is kiterjessze ilyen együttműködését. Ennek egyik lépése volt Palotay Sándor elnök atyánkfianak tavasszal, az Akadémián tartott előadása: a Szabadegyházak Tanácsa és tagegyházai széleskörű ismertetése.

A mai napon aláírt megállapodás a teológiai oktatás vonatkozásában szintén azt mutatja, hogy a régi utak helyett új utakon járunk. Ez egyesek számára

annyira újnak tűnik, hogy még nevelni kell őket ennek jó megértésére. A felvetődő kérdésekre, hogy nem lesz-e zavar, vagy visszaélések forrása, világosan fel kell tárnunk, hogy kapcsolataink nem jelentik a saját örökség iránti hűség csorbítását. De egyházaink érdekét jobban védi a kölcsönös szeretet, mint a bizalmatlanság és az ellenségeskedés.

A Református Teológiai Akadémián nyert oklevél csak a saját tagegyház területén jogosít fel lelkipásztori szolgálatra, és szakvizsgára is csak saját tagegyházuk ajánlásával jelentkezhetnek a jelöltek.

A mai napon, amikor újabb eredményeket jelez az aláírt megállapodás, Isten iránti hálával gondolunk az eszközökre. Ez a hálaadás vezette a Református Egyházat, amikor Palotay Sándornak, a Szabadegyházak Tanácsa elnökének a Debreceni Kollégium tiszteletbeli tanára címet adományozta. Az indoklást a zsinat határozata tartalmazza.

Ezt követően dr. Bartha Tibor püspök meleg szavak kíséretében beiktatta Palotay Sándor elnököt a Debreceni Kollégium tiszteletbeli tanári tisztségbe, kívánva, hogy újabb áldások forrása legyen ez a szolgálat. „Az örökkévaló Isten használja fel az egyházak gazdagítását, az evangéliumi keresztyénység előmenetelére, hazánk boldogulása javára és Isten dicsőségére” — fejezte be az előadást és beiktatást, a püspök.

A beiktató beszéd után Palotay Sándor testvér székfoglaló beszédét hallgatta meg a közgyűlés. Ezt az előadást lapunk más helyén közöljük.

Drs. Kürti László dékán megköszönte az előadást, majd a köszöntések kerültek sorra.

A Református Egyház nevében Ráski Sándor püspök a Kollégium külön Igazgatótanácsa képviselőjében szólalt fel. Kifejezésre jutatta, hogy ez a mai nap és ez a személyes megbízatás egy megtett út gyümölcse. A közös nevezőjű törtéke műveletére utalt és ez a közös nevező: „Aki szereti az Istent, szeresse a maga felebarátját is.” „A megtisztelő címet azzal az indulattal kínáltuk fel, hogy a tiszt szolgálatot is jelent, a tanító szolgálat munkáját, amelyre Isten gazdag áldását kívánjuk.”

A Szabadegyházak Tanácsa tagegyházai nevében Laczkovszki János baptista egyházelnök mondott köszöntést, amelyet teljes egészében közlünk lapunkban.

A tanévnyitó ünnepségen a debreceni Kantus énekelt Berki Sándor karnagy vezetésével.

Drs. Kürti László dékán köszönti a közgyűlés résztvevőit

Palotay Sándor elnök székfoglaló beszédet mond

Mindennapi ige

December 4. Hétfő. Zsolt 14:1-7.

VAJHA ELJÖNE SIONNAK A SZABADITÁS! — Nem csak szívében mondja ezt a balgatag, hanem mondja fölül hallatára is, hogy nincsen Isten. Más egyebet is hallunk az istentelenek részéről, és minden hálás, mely minket ér, gyöngíteni igyekszik hitünket, megingatni próbálja meggyőződésünket. Szorongatott helyzetében Dávid így kiáltott fel: Vajha eljöne Sionból Izraelnek a szabadítás! — Hosszú századoknak kellett eltelnie, míg végül teljesülhetett ez az óhaj, és megérkezett Krisztusban a szabadító. Csüggedt állapotunkban a megoldás nem egyéb, mint az Úr Jézus Krisztusban való megnyugvás, megerősödés. Jöjj hozzá ma is, és kérd oltalmát, vezetését, erejét, hogy a gúnyolódások ellenére is reménykedő, örvendő maradhass.

Zsolt 103. „Nagy az ő kegyelme az őt féltők iránt.”

5. Kedd. Jer 32:26-44.

PUSZTULÁS UTÁN ÚJ ÉLET — Válasszuk imatémául az olvasott ige utolsó modátát: Mert visszahozom az ő foglyait, azt mondja az Úr. Izrael akkor kapta ezt az ígéretet, amikor már nagyon közel volt a megfűtetés időszaka. És később, mikor átvonult fölöttük a pusztító vihar, Isten tartotta magát adott szavához, és visszazavart a fogságból az újjáépülő országba. — Vannak sokan, akiket sorainkból kiragadott a sátán. Most lelki rabságban, boldogtalanul, Isten utáni sóvárgásban töltik napjaikat. Imádkozunk értük, hogy megszabaduljanak, visszatérjenek a békeség forrásához. Ne nyugodjunk bele sorsukba; építsünk az Úr ígéretére: visszahozom az ő foglyait. Állhatatos imáinkon nagyon sok múlik.

Fil 1:1-11. Ő nem végez fél munkát!

6. Szerda. Am 9:11-15.

FÜLLÍTOM DAVID EOMLOTT SÁTORÁT! — Kitér villanyozza a föl a boldog jövő ígérete! Vannak terveink, talán álmaink, melyek megvalósításán fáradozunk, teljesülésükben reménykedünk. Anyagi, földi terveink, világi céljaink mellett vannak-e lelki természetű reményeink, váradalmaink? Nem vagyunk túlságosan igénytelnek, amikor közösségünk jövőjét tervezük? Isten megígérte az elomlott sátor fölemelését, az omladékká lett falak megépítését. Ígérete valóra is vált, mert voltak, akik komolyan vették, voltak, akik hittek benne. Vannak máladózó kőfalaink, omlások, repedések. Imádkozunk, hogy először mi magunk hadd tudjunk megújulni, helyreállni lelkileg, hogy másokon is segíthessünk.

És 1:18-31. „Kiolvasztom salakodat.”

7. Csütörtök. És 4.

A MARADÉK ÜDVÖSSÉGET NYER — Mindig többen vannak, akik elindulnak, mint akik célba jutnak. Ahhoz, hogy egy versenyző a győzelmi dobogóra kerülhesen, nem elég az egyéni képessége. Szükséges, hogy fegyelmzett életet éljen, szorgalmasan gyakorolja magát, kitartó legyen a küzdelemben. A lelki úton is milyen sokan elindultak már! Talán teveled is többen egyszerre léptek a keskeny útra. Hol vannak? Haladnak még rendíthetetlen hittel előre? Te hűséges vagy Uradhoz? Egyenletes buzgósággal, örömmel futod pályádat? Ígénk azt az örömteli üzenetet közvetíti, hogy a kitartó maradék üdvösséget nyer. Mint ahogy nem veszendő holmin váltottunk meg, hanem Jézus Krisztus vérében, úgy a cél sem akármilyen. Érdemes elérni.

1 Jn 1:5-10. „Vére megtisztít minden bűntől.”

8. Péntek. És 32:1-8. 18.

A MESSIÁS IGAZSÁGOT ÉS BÉKÉT HOZ — Amikor a messiási korszakra vonatkozó ígéreteket olvassuk, mi legalább három vonalon szoktunk szemlélni a próféciák teljesülését. Mindenek előtt háladással vesszük, hogy Krisztus földrejöttében, kereszthalálában és feltámadásában „elközelített a menyneknek országa”, valósággá lett Isten szava a kegyelemben. Másrészt személyenként tapasztaljuk hit által, hogy Istenünkben megnyugodott életünk már az üdvösséget ízele. A bűntől való megszabadulás a békeség időszakát hozta el számunkra. De van még egy reménységünk, hogy elérkezzünk abba a boldog üdv-állapotba, amikor a bűnre hajló test, a szétfoszló anyag sem fog akadályozni abban, hogy átéljük Isten teljességét. Ehhez azonban az kell, hogy kitartásunk mellett mindhalálig.

Jel 7:9-17. Tőle kapjuk az üdv ruháját is.

9. Szombat. Jer 23:5-8.

„IZRAEL BIZTONSÁGBAN LAKOZIK” — Hazánkban huszonhét éve béke van. Ez felmérhetetlen kincs. Tudjuk azonban, hogy a békeségnek nem csupán külső feltételei vannak. A gyűlölet, a féltékenység, az intrika pokollá változtathatja az egyébként rendezett körülmények között levők életét. Nekünk, Isten megváltott gyermekeinek pedig megvannak a magunk lelki harcainál is a kísértésekkel szemben, a bűn riasztásaival és a halál rémítgetéseivel szemben. Ahhoz, hogy békeségünk teljes és háboríthatatlan legyen, Istenben elrejtett életet kell élnünk. Ahhoz, hogy mások békeségben tudjunk munkálkodni, krisztusi lelkiállattal kell bírunk. „Az ő idejében... bátorosan lakozik” az ember. Erkezzen el hozzád is az ő ideje, az ő kegyelme!

2 Pt 3:11-16. „Igyekezetek feddhetetlennek bizonyulni!”

10. Vasárnap (Advent II.) 1 Móz 49:1-2-8-10.

„NEM TÁVOZIK JUDABÓL A JOGAR” — Jákób, a halmi készülő pátriárka maga elé idézte tizenkét fiát, és megáldotta őket, megjövendőre számukra az elkövetkezendő dolgokat. Juda vonala a messiási vonal. A próféta képen győzelmes oroszán körvonala bontakoznak ki. Péter apostol az őrdögöt nevezi ordító oroszának, mely „szerte jár, keresvén, ki elnyeljen”. Majd a Jelenések Könyvében olvassuk a diadalmas üzenetet: „Ne sírj, íme győzött a Juda nemzetségből való oroszán!” Krisztus erősebbnek bizonyult a sátán és a halál erőinél, és megszerezte a győzelmet; az uralom jelvénye, a jogar az ő kezébe került. Nem csak ő győzött azonban, hanem mindaz, aki benne hisz, általa él.

Lk 21:29-36. „Legyetek ébren mindenkori!”

11. Hétfő. És 65:8-12.

„KHOZOM JUDABÓL HEGYEIM ÖRÖKÖSET” — Isten Judát nevezi hegyei örökösének. Kiket foglal magába e kifejezés: Juda; és milyen hegyekre gondolkatunk? Juda a Jézus Krisztus vére által kegyelembe fogadottak tábora, azoké, akik e kegyelmet hit által el is fogadták. Juda: te és én, mi, az ő újszövetségi népe vagyunk. A hegyek között, melyeket örökölünk, első a Golgota, örökségünk legdrágább része, hiszen ott kezdődik a mi életünk. És miénk a megdicsőülés hegye, a nagy lelki élmények, átélések sok kedves alkalmak. Miénk az a lankás domboldal, ahol elmondta Mesterünk csodálatos Hegyi Beszédét. Miénk minden áldása, jelenünk boldogsága, jövőnk reménysége. — Hála és dicsőség neki mindazért!

2 Móz 12:37-42. A virrasztás éjszaka.

12. Kedd. Jer 30:18-24.

„URALKODÓJA KÖZÜLE KERÜL KI” — Minden közösségnek felbecsülhetetlen kincse az a szellemi hagyaték, amely a hűség elődök tanításában és életpéldájában maradt a későbbi nemzedékeknek. Amikor megújulást hirdetünk, többek között arra is buzdítunk, hogy igyekezzen olyan lenni a ma hívó embere, mint a régiak voltak. Itt gondolunk az ő átadottságukra, áldozatkészségükre, sirig tartó hűségükre. — Mai ígénk ezt a helyreállást ígéri a fiainak. Egyetlen feltétel: szívünket Isten felé fordítani. Akkor „az ő fiai olyanok lesznek, mint eleintén, és az ő gyűlekezete erősen megáll az én orcám előtt”. Erre vágyunk, ezért imádkozunk, ezen fáradozunk. Ma reggel is forrjon össze szívünk az együttes könyörgésben.

Bir 4:4-24. Halálos álom.

13. Szerda. Zsid 7:11-16.

„JUDABÓL TÁMADT A MI URUNK” — Jézus Krisztus közbenjáró szolgálata teljes-ségének bizonyítására küldetésének harmas vonaláról szoktunk beszélni. Ő próféta, főpap és király. Prófétai munkássága: földi életének személyes példája és tanításainak összessége. Papi szolgálatát abban az engesztelő áldozásban vitte véghez, melyben az áldozat ő maga volt, az ő megtört teste, kiömlő vére. Királysága a feltámadás győzelmes mozzanatával kezdődött, folytatódott a mennyi trón elfoglalásával, a szíveken való uralma kiteljesedésével. Királyságának soha nem lesz vége. — Ma reggel Megváltónk főpapi szent szolgálatát mondjuk halálát. Engesztelést szerzett számunkra az Atyánál, hogy ily módon megmeneküljünk a kárhozattól.

2 Pt 3:8-10. „Nem késlekedik az Úr.”

14. Csütörtök. Lk 1:26-33.

„URALKODÁSÁNAK NEM LESZ VÉGE” — Mi hiszünk Isten ígéréteiben. Meggyőződésünk valljuk, hogy az ő szavai igazak és ámenek. Örök törvénynek tekintjük az ősi ígét: „Míg a föld létezik, vetés és aratás, hideg és meleg, nyár és tél, nap és éjszaka meg nem szűnnek”. Biztos alappal számíthatunk Krisztus ígérete: „Az ég és a föld elmúlhatnak, de az én beszédem semmiképpen el nem múlnak”. Teljes hittel merünk építeni a ma olvasott üzenetre is: „Az ő királyságának vége nem leszen!” — Mondhatnánk mást az Istenben nem bízók; mi ebben hiszünk. És ezért végezzük reménységgel bizonyosságtételünket a világban, mert tudjuk, hogy munkánk nem hiábaváló az Űrben. Nincs szívünkben félelem, köztünk van a „nagy” király, Jézus Krisztus.

Mt 24:3-14. Figyelmeztető előjelek.

15. Péntek. Jel 5:1-5. 11-14.

„GYÖZÖTT A JUDA TÖRSÉGBŐL VALÓ OROSZLÁN” — Az oroszán a bátorágnak, a győzelmes erőnek a képe. E kép a Bibliában két hatalmas erőt jelez: az őrdög erejét és Krisztus erejét. Miltán tartja Péter apostol oroszán-erejének az őrdögöt, hiszen ősi ellenségünk lelki életünkre tör, valóban el akar nyelni. Naponként harcunk van elene, és a küzdelemből vesztesen kerülünk ki, ha nem állna mellettünk a sátánál is nagyobb hatalmú támogató, Jézus Krisztus. A végső dolgokról próféta Jelenések Könyve kimondja: győzött a Jüda törzséből való oroszán! Ez tehát befejezett tény. Elettünkben „csupán” a hitünkön múlik, hogy ez nap mint nap igaz legyen. Kérjük, járjon velünk ma is, hogy mi legyünk győztesek a bűn fölött.

1 Thes 5:1-11. „Ne aludjunk, mint a többiek!”

16. Szombat. Jel 19:11-16.

„KIRÁLYOK KIRÁLYA ÉS URAKNAK URA” — Amit Isten véghez akar vinni, abban őt senki és semmi meg nem akadályozhatja. Mivel azonban embereket is bevont üdvtervének megvalósításába, az emberi hitelenség, engedetlenség késleltetheti akaratának teljesedését. Az ő szent Fia, Jézus Krisztus Űr és Király mindenek felett. Kegyelme viszont ma emberi közvetítőkre is van bízva: mireánk, gyermekeire. Sok múlik azon, mennyire vesszük komolyan hivatásunkat. Legyen szívünk vágya, minden erőnkkel azon fáradozzunk, hogy Urunk szellemi uralma minél több emberlétszám életére ki-hasson. Hatalma fékezze meg a gonosz indulatokat, hozza el minden nép életében az áldott béke korát. Szeretetében van az ő nagy ereje.

Mt 25:1-13. Megkésétt készülődés.

17. Vasárnap (Advent III.) 2 Pt 1:2-11.

KÉSZÜLÖDÉS URUNK ORSZÁGÁBA — A hívó ember egyik legnagyobb témája a földi lét során, hogy üdvösségre jusson. Úgy vagyunk, mint a pusztai vándorlásra ítélt válszított nép: sok nehéz útszakaszon, számos próbán kell áttutnunk, míg megadatik számunkra „a Jézus Krisztusnak örök országába való bemenetel”. Feladatainkat összegezi ez az igeszakasz. Mint erős láncszemek kapcsolódnak egybe a kívánalmak: hit, jó-cselekedet, tudomány, mértékletesség, türelem, kegyesség, atyafiakhoz való hajlandóság, szeretet. A Gal 5:22 jut eszünkbe, ahol Pál apostol a Lélek gyümölcseiről beszél, felsorolva e gyümölcs kilenc összetevőjét. Ma reggel a Péter által ajánlott témaként imádkozunk, hogy mindezek megtalálhatók legyenek életünkben.

Zsolt 33:12-22. Örömmel várjuk a dicsőség Urát.

GERZSENYI SÁNDOR

Érdemes engedelmeskedni

A Biblia első lapjai arról számolnak be, hogy a világot Isten teremtette. A Napot, a Holdat, a csillagokat, és természetesen a Földet is. Hogy hogyan — azt pontosan nem tudjuk, de nem is ez a fontos, hisz nekünk, gyerekeknek sem az a lényeges, hogy mi hajtja előre a játékvonalat, hanem az, hogy menjen. Vannak olyan emberek, akik azt mondják, hogy minden magától jött létre és nincs Isten; de az ilyen emberek sem tudnak válaszolni arra a kérdésre, hogy hogyan jött létre a világ. Ezt csak Isten tudja.

Amikor a földön már minden rendben volt, zöldellő a mező, futottak a kis patakok, csöndesen letelepedtek az állatok, Isten még egyszer mindent szemügyre vett és arra gondolt, hogy olyan valakiket kellene még teremteni, akik okosabbak az állatoknál és akik alkalmasak lennének arra, hogy gazdái legyenek ennek a csodálatos szép Földnek. Elhatározta, hogy embereket is terem.

Adám és Éva — így hívták az első emberpárt — boldogan sétálgattak az Eden-kertben, nézegették a szebbnél szebb fákat, hallgatták a madárcsicsergést, és közben arra gondoltak: milyen jó is a Teremtő! Akkor még nem tudták, hogy már régen figyelte őket valaki, aki azt akarja, hogy minél előbb vége legyen ennek a nagy békeségnek, hogy fölboruljon az a szép rend, ami a földön van. Az Ördög — akit korábban jó angyalnak teremtett Isten, de föllázadt ellene — mindig azon törte a fejét, hogy hogyan kellene megbántani Istent. Hallotta, hogy a Teremtő azt mondta Adámnak és Évának, hogy egy fáról nem szabad enni. Arra gondolt, hogy ha sikerül rászednie Évát, hogy szakítson egy gyümölcsöt erről a fáról, akkor biztosan megharagszik Isten az emberre az engedetlenség miatt, és akkor már kész is a békétlenség.

El is kezdett beszélgetni Évával. Éva hallgatta, hallgatta, és egyre inkább úgy érezte, hogy az Ördög jót akar. Szakított is egy szép gyümölcsöt, és Adámnak is adott belőle. Amikor aztán mind a ketten ettek, az Ördög nagyot nevetett magában és gyorsan otthagya őket. Adám és Éva ekkor kezdtek érezni, hogy rosszat tettek. Tudták, hogy Isten most szomorú. Arra is rájöttek, hogy az Ördög akármilyen szépen beszél is, mindig hazudik, és mindig rosszat akar, de már késő volt.

Szomorúságuknál csak félelmük volt nagyobb. Mit fog most szólni Isten? Nemsokára azt is megtudták, hogy Isten nemcsak szomorú, de haragszik is. Azért, mert jobban hittek az Ördögnek, aki nem ismertek, mint Neki, aki annyi jót tett már velük.

Elbűjták, de Isten minden lát és mindent tud, és így megtalálta őket. Megparancsolta nekik, hogy hagyják el a gyönyörű kertet. Azt is mondta, hogy ezután a föld bógáncsot és tövist fog teremni, hogy keservesen meg kell majd dolgozniuk a mindennapi kenyérért. Az engedetlenségnek a büntetése a betegség és a halál is.

Ez a régi történet sok mindenre megtanít bennünket: Isten a legnagyobb Űr a világon. Ő teremtett mindent, az embert is. Nagyon szeret bennünket, minden jót tőle kapunk. Az Ördög mindig rosszat akar, nem érdemes vele szóba állni, mert nagyon okos és becsaphat bennünket. Aki Istennek mindig engedelmes, azt nem tudja az Ördög becsapni.

(Hol található a Bibliában a teremtés története? Az élettelen vagy az élő világot teremtette először Isten? Ki csapta be az első embereket, milyen nevei vannak még a Bibliában? A mai gyerekeket hogyan próbálhatja az Ördög becsapni? Melyik az a biblíavers, amelyik már a bűneset idején megígéri a Szabadítót?)

A válaszokat küldjétek be a szerkesztőségbe!

Ifj. Almási Mihály

Jubileumi békegyűlés

A Hazafias Népfront budapesti bizottsága október 20-án az Újváros háza dísztermében békegyűlést tartott, amelyen megjelentek a különböző egyházak lelkipásztorai és képviselői. A gyűlés egyetlen témája a centenáriumi ünnepelő főváros volt. Kelemen Lajos a fővárosi tanács általános elnökhelyettese tartott előadást a lelkészek részére Pest, Óbuda és Buda egyesítésének 100. évfordulójáról. A gyűlésen — amelyen Herling Jakab az Állami Egyházügyi Hivatal főosztályvezető-helyettese is jelen volt — az előadó a többiek között beszélt arról a nagyszerű ünnepségről, amelyben fővárosunk a centenáriumi alkalmából Európa-szerte részesült. Felsorolta azokat a társadalmi, kulturális, művészeti és szociális megmozdulásokat, amelyek a 100 esztendő ünnepén a társadalom széles rétegeit cselekvő tevékenységre készítették. Szólt azokról a tervekről is, amelyek részben a jubileumi év alatt, részben az azt követő években fognak megvalósulni, a szebb Budapest jövője érdekében. Az elhangzott értékes felszólalások közül megemlíthetjük Palotay Sándornak, a Szabadegyházak elnökének, dr. Salgó Lászlónak, a budapesti rabbi szolgálat igazgatójának és Szamosközi István református püspöknek tartalmas, hasznos és előremutató gondolatait. A gyűlésen kidomborodott az egyházak egybehangzó és lelkes hozzáállása annak érdekében, hogy Budapestet, szeretett hazánk fővárosát a centenáriumi évében méltóképp és gyakorlati módon ünnepelhessük.

Felhívás

az ország baptista gyülekezeteihez és lelkipásztorához

A Budapest VII., Wesselényi utca 53. szám alatti baptista gyülekezet 1974-ben ünnepli fennállásának 100. évfordulóját. A gyülekezet alapítója és első lelkipásztorai Mayer Henrik testvér 1873. március 6-án érkezett Budapestre

feleségével. Ideérkezésüket követő évben alakult meg az újabbkori első baptista gyülekezet.

Meyer testvér munkássága kiterjedt az egész akkori ország területére. Idősebb testvéreink még emlékeznek Meyer testvér munkásságára. Amikor lelkipásztor testvéreink megírják gyülekezetünk történetét, sok esetben fordulnak idősebb testvéreinkhez adatokért. Gyakran értékes, eddig ismeretlen, a magyarországi baptizmus történetében jelentős adatokra bukkannak Meyer testvér munkásságával kapcsolatban. (Pl. ő kezdte a misszómunkát, ő végezte a bemenítést, imaházépítésben segített stb. stb.) Ezeket az adatokat szeretnénk összegyűjteni az újabbkori első baptista gyülekezet élettörténetének összeállításához.

Szeretettel felkérjük lelkipásztor, gyülekezeti előjáró és minden más testvérünket, hogy amennyiben ilyen adatok birtokában vannak, szíveskedjenek azokat a Wesselényi utcai gyülekezet lelkipásztorának címére elküldeni; Sáhó Miklós Budapest II., Lövőház utca 20/a fszt. 3. Szíves fáradozásukat kéri és előre is köszöni

a gyülekezet előjárósága

BÉKEHÍRNÖK

Laptulajdonos:

a Magyarországi Baptista Egyház

Főszerkesztő:

Palotay Sándor,

a Szabadegyházak Tanácsa

elnöke

Szerkesztő:

Nagy József

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest VI., Aradi utca 48.

Telefon: 122-332

Csekk száma száma: 510-21 6385

Előfizetési díj:

negyed évre 30 Ft, fél évre 60 Ft

72.2402/2-39-40 — Zrínyi Nyomda,

Budapest

F. v.: Bolgár Imre vezérigazgató

(INDEX: 26 072)